

Bác gấu vô cùng tốt bụng.

Khi đi trong rừng, gặp ai bác cũng giờ mũ lên
và nói “*Chào buổi sáng!*” với nụ cười ấm áp.
Sau đó, bác có thể làm bất cứ việc gì để giúp đỡ họ.

Bác gấu lấy giúp các con vật
những thứ vương ở tít tận
trên cao.

Bác vác giúp chúng những thứ
nặng ỏi là nặng mà chúng
không thể mang được.

Bác sẵn sàng che mưa cho chúng.

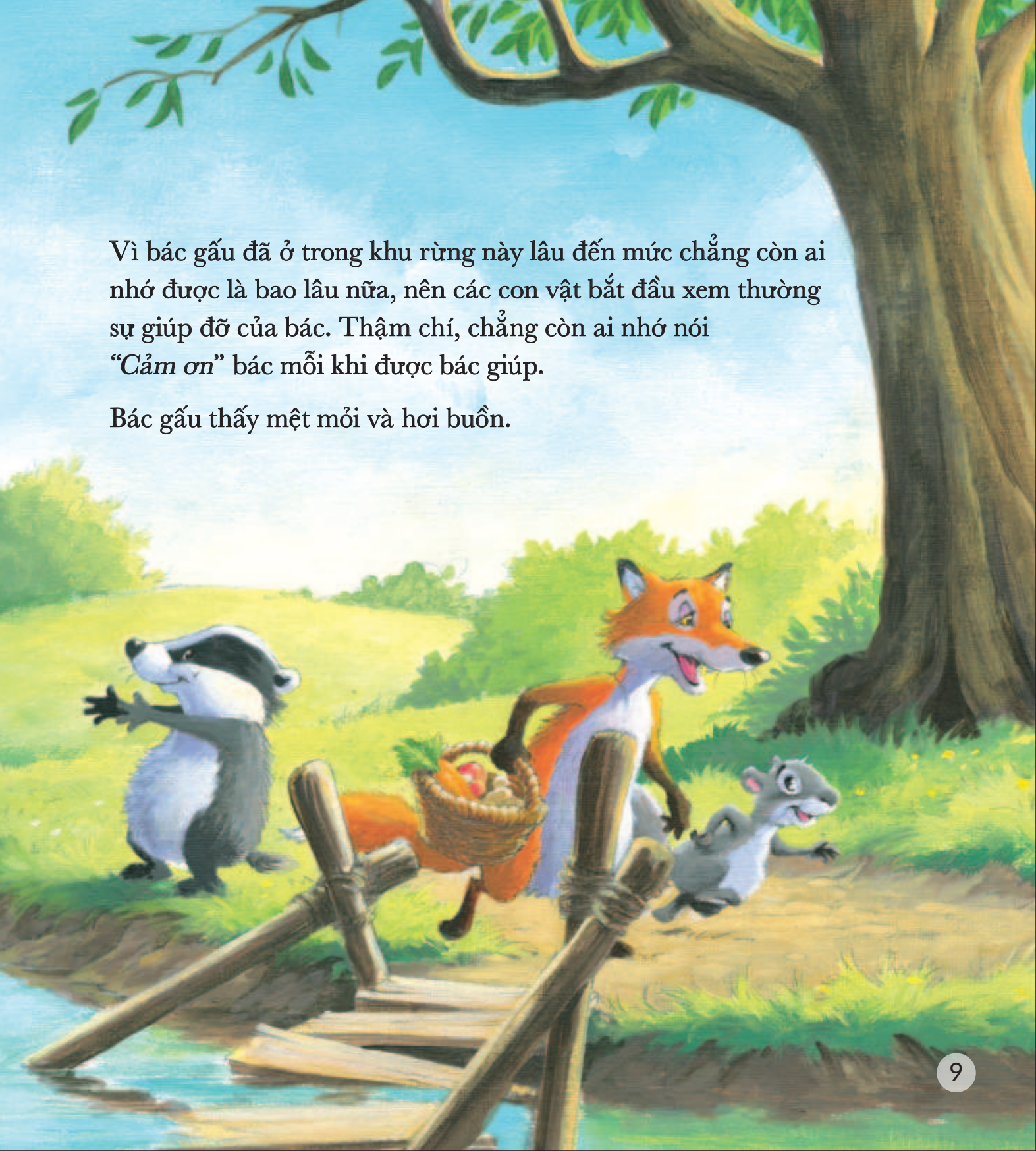
Và bác thường vui vẻ dọn dẹp “bãi chiến trường” sau những bữa tiệc, khi các con vật vẫn đang mải chơi đùa. Bác không bao giờ phàn nàn hay khó chịu. Bác đã quen với việc giúp đỡ các cư dân trong khu rừng.

Vì bác gấu đã ở trong khu rừng này lâu đến mức chẳng còn ai nhớ được là bao lâu nữa, nên các con vật bắt đầu xem thường sự giúp đỡ của bác. Thậm chí, chẳng còn ai nhớ nói “*Cảm ơn*” bác mỗi khi được bác giúp.

Bác gấu thấy mệt mỏi và hơi buồn.

Đến một ngày, bác gấu bị ốm.

Bác gấu nằm bẹp trên giường, đầu đau như búa bổ, tay chân run lẩy bẩy, mình mẩy nóng bừng bừng. Lửa trong lò đã tắt nhưng bác quá mệt nên không thể nào đi lấy củ được.

